

[Forsvarsministeren]

nemæssige nøddumpninger, der er tale om en konkret individuel vurdering.

Lad mig så også pege på, at havmiljøloven jo ikke indeholder et totalforbud mod dumpning i Østersøen. Havmiljøloven indeholder et forbud mod dumpning i al almindelighed i Østersøen, men åbner naturligvis mulighed for nøddumpning, i øvrigt i overensstemmelse med Londonkonventionen og Østersøkonventionen. Og igen: forsvaret har ikke medvirket ved de rutinemæssige nøddumpninger. Der er tale om individuelle vurderinger, og dermed ligger forsvarets medvirken inden for rammerne af havmiljøloven og konventionerne.

At der ikke har været tale om ulovlige dumpninger, fremgår også af, at den militære anklagemyndighed på baggrund af en politianmeldelse fra fru Anne Grete Holmsgård i vinter ikke har fundet anledning til tiltale-rejsning mod nogen person fra Bornholms marinedistrikt, og det er i øvrigt min opfattelse, at man ikke ved en dagsorden i folketinget kan fratage borgerne – og her gælder det jo navnlig fiskerne – en lovhjemlet adgang til at handle i nødværge.

Jeg må også stille det spørgsmål, hvorledes man i øvrigt forestiller sig, at regeringen skulle sikre, at der ikke fra danske fiskerfartøjer i Østersøen foretages nøddumpning af opfisket ammunition. Er det meningen, man vil sætte en kontrollant om bord i hvert fiskerfartøj, eller skal man helt forbyde fiskeri med bundsløbende redskaber i større områder i Østersøen? Det var det, fru Anne Grete Holmsgård var inde på.

Jeg vil også gerne spørge hr. Svend Andersen, om formuleringen i dagsordenen betyder, at socialdemokratiet ikke finder, at gældende bestemmelser og lovgivning har været overholdt i forbindelse med den procedure, der har været anvendt i den seneste periode.

Jeg vil om den anden »pind«, der taler om det midlertidige depot i Almindingen, sige, at det er vi enige i, og vi forudsiger, at første del af det midlertidige depot i Almindingen vil være klar til brug primo 1986.

Den tredje »pind« kommer ind på undersøgelsen af gasammunitionens sprængfarlighed, der skal færdiggøres, og jeg har som nævnt ikke noget imod, at man i muligt omfang videreundersøger gasammunitionens sprængfarlighed, men jeg må nok advare imod at tro, at disse undersøgelser i væsent-

lig grad kan bidrage til at fastlægge sikkerhedsforanstaltninger for håndteringen. Disse undersøgelser vil formentlig, hvis de kan gennemføres, være meget tidkrævende, og de mangelfulde data vil kunne give anledning til fejlslutninger. Det må vi se i øjnene, og jeg er uforstående over for, hvorfor man ikke tillægger det nogen betydning at få afsluttet den igangværende undersøgelse af den samlede gasmængdes indvirkning på havmiljøet. Der bliver sagt, at det, vi diskuterer, er ikke det i vandet, det er det på land. Jo, men det er dog ikke uden betydning for drøftelserne omkring hele problemet, at man også får afsluttet den anden undersøgelse. Jeg må sige, at det forstår jeg ikke.

Som jeg nævnte tidligere, er man i gang med en sådan undersøgelse ude på havforureningslaboratoriet, og resultatet af den imødeser vi. Jeg mener, det er påkrævet at lade resultaterne af disse undersøgelser indgå i de videre overvejelser, og det samme gælder i forhold til de internationale muligheder, som fru Margrete Auken underkendte. Det mener jeg bestemt ikke der er nogen grund til. Vi skal da ikke lukke dørene for de muligheder, der måtte være i et samarbejde med andre lande på dette område.

I den fjerde »pind« taler man om, at der i overensstemmelse med resultaterne fra ovennævnte undersøgelser sikres forsvarlig håndtering osv., således at evakueringer undgås. Hertil må jeg sige ganske åbent, at regeringen da ikke under alle omstændigheder vil kunne sikre en forsvarlig transport af gasammunition til havn. Man kan da ikke udelukke – bare for at nævne et eksempel – situationer, hvor forsvaret ikke vil kunne komme om bord i en kutter, og hvor man vil være afskåret fra at hjælpe besætningen. Man kan heller ikke udelukke, at en kutter søger i havn med gasammunition, uden at myndighederne er orienteret.

Og lad mig så sige, at omgangen med suspect ammunition, herunder nyopfisket gasammunition, altid er risikabel. Der vil aldrig kunne være 100 pct.s garanti for sikkerheden i forbindelse med ilandbringningen, og den risiko for civilbefolkningen, der er i forbindelse med selve ilandbringningen i havn fra kutteren til en eventuel transport til et depot, vil eksempelvis kun kunne fjernes ved afspærring eller, som jeg har været inde på,